

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **Družstvo pro rekreační bydlení**, se sídlem Praha 5, Zborovská 30, zast. JUDr. Evou Machovou, advokátkou, AK Kříženecký&partneři, v.o.s., České Budějovice, Na Sadech 21, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Praha 1, Těšnov 17, za účasti: 1) Státní pozemkový úřad, Praha 3, Husinecká 1024/11a, 2) Přemysl Mít, Praha 6, Jug. partyzánů 1091, zast. Mgr. Janou Syrovátkovou, advokátkou, Praha 2, Bělehradská 568, 3) Jednota smíšené družstvo Praha-západ, Praha 3, Malešická 16a, IČ: 00031828, zast. JUDr. Jiřím Kroulíkem, advokátem, Praha 10, U Továren 31, o žalobě proti rozhodnutí ministra zemědělství ze dne 17.7.2009 č.j. 21099/2009-10000

t a k t o :

I. Žaloba s e o d m í t á.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč. Tato částka bude vrácena z účtu Městského soudu v Praze a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupkyně žalobce JUDr. Evy Machové, advokátky.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí ministra zemědělství, kterým byl zamítnut jeho rozklad a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva zemědělství-Ústředního pozemkového úřadu ze dne 12.3.2009 č.j. 45417/08-13300, jímž bylo určeno, že na pozemek dle PK č. kat. 296/1 role v kat. území Přestavlky u Slap se vztahuje zákon o půdě.

V odůvodnění ministr zemědělství mimo jiné konstatoval, že prvoinstanční rozhodnutí bylo vydáno k žádosti Okresního soudu Praha-západ, u kterého je vedeno řízení ve věci uplatněného nároku podle zákona o půdě a předmětem uplatněného restitučního nároku je mimo jiných i pozemek p.č. 296/1 v kat. území Přestavlky u Slap.

Žalobce v žalobě namítal, že jak rozhodnutí v posledním stupni, tak rozhodnutí správního orgánu I. stupně jsou nezákonná, neboť vychází z nesprávného právního posouzení a jde tedy o rozhodnutí vydaná v rozporu s hmotným právem, právní kvalifikace skutkových zjištění nemá oporu v souhrnu důkazů, které byly provedeny, skutkový stav je správním orgánem vyvozen nesprávným logickým úsudkem a jde tedy o chybu v subjektivní stránce utváření podkladů pro rozhodnutí. Nezákonnost žalobce spatřuje také v nesprávné kvalifikaci.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu odmítl, neboť směřuje proti rozhodnutí správního orgánu předběžné povahy a ve smyslu § 70 písm. b) s.ř.s. je ze soudního přezkumu vyloučena.

Městský soud v Praze dospěl k závěru, že rozhodnutí ministra zemědělství, jehož zrušení se žalobce domáhá, je z přezkoumání soudem vyloučeno.

Podle § 17 odst. 6 zákona č. 229/1991 Sb. v pochybnostech o tom, zda se jedná o nemovitosti, na které se vztahuje tento zákon, rozhodují příslušné ústřední orgány státní správy republiky.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřijatelný.

Podle ust. § 68 písm. e) s.ř.s. je žaloba nepřijatelná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.

Podle ust. § 70 písm. b) s.ř.s. ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu předběžné povahy.

V dané věci bylo rozhodnutím Ministerstva zemědělství-Ústředního pozemkového úřadu ze dne 12.3.2009 č.j. 45417/08-13300 určeno, že na pozemek dle PK č. kat. 296/1 role v kat. území Přestavky u Slap se vztahuje zákon o půdě. Toto rozhodnutí bylo vydáno k žádosti Okresního soudu Praha-západ, u kterého bylo vedeno pod sp.zn. 9C 39/2007 řízení o žalobě Družstva pro rekreační bydlení, jako právního nástupce bývalého Lidového družstva pro rekreační výstavbu slapské oblasti, ve věci uplatněného nároku podle zákona o půdě oprávněnými osobami Milenou Mítovou, Janou Bártovou a Pavlou Imrichovičovou. Předmětem uplatněného restitučního nároku je i předmětný pozemek p.č. 296/1 v kat. území Přestavky u Slap. Jednalo se tedy o vyřešení otázky, zda o předmětném restitučním nároku je třeba rozhodovat podle zákona o půdě. Proti prvoinstančnímu rozhodnutí podal žalobce rozklad, který byl žalobou napadeným rozhodnutím ministra zemědělství zamítnut a prvoinstanční rozhodnutí potvrzeno. Řízení, v němž pak byla vydána popsaná rozhodnutí, bylo vedeno podle ust. § 17 odst. 6 zákona č. 229/1991 Sb. Toto ustanovení, jak výše uvedeno, zakládá pravomoc Ministerstva zemědělství rozhodovat v pochybnostech o tom, zda se jedná o nemovitosti, na které se vztahuje zákon č. 229/1991 Sb. Takovým rozhodnutím je tedy řešena pouze otázka, zda předmětné nemovitosti jsou nebo nejsou zemědělským majetkem ve smyslu ust. § 1 zákona č. 221/1994 Sb., a zda tedy uplatněný nárok na jejich vydání má být právně řešen za podmínek vymezených zákonem č. 229/1991 Sb. nebo na základě jiného restitučního zákona. Tato otázka je pak otázkou předběžnou, neboť od jejího posouzení odvisí rozhodnutí ve věci samé. Podle judikatury rozhodnutí, které řeší nikoli věc samu, ale pouze předběžnou otázku, je rozhodnutím předběžné povahy (srov. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 30.10.1995 č.j. 7 A 41/95-13).

Rozhodnutí Ministerstva zemědělství o tom, že se na předmětný pozemek vztahuje zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, vydané podle § 17 odst. 6 zákona č. 229/1991 Sb., je rozhodnutím předběžné povahy, když teprve na něj navazuje rozhodnutí ve věci samé, tj. rozhodnutí o uplatněném restitučním nároku.

Se zřetelem ke všem shora uvedeným skutečnostem a citovaným zákonným ustanovením dospěl soud k závěru, že žaloba je podle § 68 písm. e) s.ř.s. nepřijatelná, neboť žalobce se jí domáhá přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto zákona vyloučeno, neboť jde rozhodnutí předběžné povahy. Soud proto žalobu v souladu s ust. § 46 odst.1 písm. d) s.ř.s. odmítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 3 věta první s.ř.s., neboť žaloba byla odmítnuta.

S ohledem na odmítnutí žaloby před prvním jednáním rozhodl soud o vrácení zaplaceného soudního poplatku podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. listopadu 2013

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Marcela Brabcová